

Budova postavená na cintoríne je miesto, kde sa schádzame väčšinou s bolesťou a smútkom v srdci, keď odprevádzame na poslednej ceste našich zosnulých. Smútok a bolesť je v našom srdci najsilnejšia, keď sme v tomto dome a lúčime sa s ľuďmi, ktorí boli blízky nášmu srdcu. Názov dom smútku vyjadruje realitu našich ľudských pocitov.

Kresťan ale nesmie zostať iba pri smútku - musí ísť ďalej. A práve kresťanská viera nás povzbudzuje mať v srdci nádej. Tak ako to hovorí v Liste Solúnčanom sv. apoštol Pavol: *Nechceme, bratia, aby ste nevedeli, ako je to so zosnulými, aby ste sa nezarmucovali ako ostatní, čo nemajú nádej.* (1Sol 4,13) Práve preto je pomenovanie domu smútku **DOMOM NÁDEJE** vyjadrením našej kresťanskej viery s akou by sme mali pozerieť na náš prechod z pozemského života do večnosti. Vyjadruje, že aj keď naše srdce zarmucuje bolesť a smútok, posilňuje ho viera a nádej na večný život v spoločenstve Boha vo večnosti.

V našom Dome nádeje bola 2. júna 2014 nainštalovaná nová kompozícia oltárnej časti, ktorá nám chce pripomenúť práve vyššie spomenuté slová apoštola Pavla.

Celé dielo je vyrobené z dreva. Podkladová doska s polkruhovým výrezom je z dubového dreva. Konáre sú upravené opálením a kartáčovaním. Bohostánok a vrchné časti konárov sú pozlátené rýdzim zlatom. Plastika Pána Ježiša je vyrezaná z lipového dreva.

Dielu by sme mohli dať názov **Ježiš Kristus - naša nádej.**

Stredom - srdcom - centrom celého - je pozlátená schránka na Eucharistiu s vyobrazením kalicha a hostie a lúčov. Zlato - je vzácne, cenné, veľkolepé - je symbolom božskosti - Božej veľkosti, krásy a svätosti. Zlatý bohostánok je miestom, kde živý Boh - Ježiš Kristus v Eucharistii hmatateľne prebýva medzi nami.

Konáre - skrútené, tmavé - to sme my - naše ľudské srdcia (listy na konároch majú tvar srdca), naše životy - sú symbolom nás ľudí, nášho ľudského život tu na zemi s jeho obmedzeniami, starosťami, bolesťami, trápením a smútkom. S tým ľudský, čo nás často ťaží.

Konáre - my - sa obtáčajú okolo zlatého bohostánku a postupne získavajú lesk zlata, ktorý vrcholí - hore nad tým všetkým - tam je vyobrazený cieľ našej nádeje - zmŕtvychvstalý a nanebovstúpený Ježiš Kristus, ktorý nás svojím víťazným gestom chce povzbudiť a uistiť: **NAPRIEK SVOJMU UTRPENIU, SVOJEJ BOLESTI KTORÚ TERAZ PREŽIVAŠ - DÚFAJ, JA SOM PREMOHOL SMRŤ. KDE SOM JA, TAM BUDE I MÔJ SLUŽOBNÍK. PAMÄTAJ ČLOVEČE, ŽE TVOJIM PRAVÝM DOMOVOM A CIEĽOM JE NEBO !!!**

Človekovi, ktorý posväcuje svoje srdce, posilňuje svoju vieru a buduje svoj vzťah k Bohu, - cez vieru, cez prijímanie sviatostí, najmä cez sviatosť Eucharistie, Boh to ľudské - niekedy krivé, často hriechne v jeho živote dokáže svojou milosťou premieňať na krásu a svätosť - a tak môže mať odôvodnenú nádej na stretnutie s ním v nebi.

Nech toto dielo slúži na oslavu Boha a k prehĺbeniu našej kresťanskej viery, nádeje a lásky, keď sa budeme so smútkom lúčiť s našimi bratmi a sestrami.

S veľkým citom dielo navrhol a zrealizoval umelecký rezbár p. Martin Barnáš z Kežmarku. Za jeho veľkú ochotu a spoluprácu mu v mene celej našej farnosti ďakujem. Pán Boh zaplať.

Slavomír Gallik